

## บทที่ 3

### ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย(บ้านกรุณา) , สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชนชายที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย เพศ และกระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด ตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งอยู่ในสถานฝึกและอบรมเด็กทั้งสองแห่ง ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้คือ

- 3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

#### 3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ประชากร (Population) ที่เป็นเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานฝึกและอบรม 2 แห่ง ได้แก่ สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร โดยจะเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 300 คน

สำหรับการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงในการเลือกเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานฝึกและอบรมทั้งสองแห่ง จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนชายในสัดส่วนเท่า ๆ กัน คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) จำนวน 150 คน และ สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนทร จำนวน 150 คน การเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนในครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการใช้บัญชีรายชื่อ

### 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ โดยมีคำถามทั้งประเภทปลายปิดให้เลือกตอบ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ส่วนที่ 2 ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา
- ส่วนที่ 3 ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด
- ส่วนที่ 4 ฐานะทางเศรษฐกิจ
- ส่วนที่ 5 ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย
- ส่วนที่ 6 อิทธิพลของสื่อมวลชน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยศึกษาทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิดจาก ตำราวารสาร ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดเนื้อหาของคำถามในแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องที่ศึกษาและมีลักษณะซึ่งทุกคนสามารถตอบได้ให้ข้อเท็จจริงได้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจวิจารณ์ เพื่อทดสอบความเที่ยงตรง และแก้ไขเพื่อความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาความเชื่อมั่น

### 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยออกไปทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม (คำถามปลายปิด) และหากเด็กและเยาวชนคนใดไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยจะอ่านแบบสอบถามให้ฟัง และถามให้เด็กและเยาวชนตอบ ดังนั้น การที่ผู้วิจัยเลือกวิธีการนี้จึงนับว่าเหมาะสมที่สุดเพราะนอกจากจะทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสดูแลและช่วยเหลือต่าง ๆ แล้วยังทำให้ผู้วิจัยได้เห็นอากัปกริยาและสีหน้าของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดอีกด้วย ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ได้น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

### 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้นำมาตรวจให้ค่าคะแนน (Weight) ได้จัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา และใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS ช่วยในการประมวลผลข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อบรรยายลักษณะ ปัจจัยความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อบิดมารดา ปัจจัยความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด ปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจ ปัจจัยลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย และปัจจัยอิทธิพลของสื่อมวลชน ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งค่าสถิติได้แก่ ความถี่ (Frequencies) และ ร้อยละ (Percentage)

3.4.2 สถิติเชิงสรุปอ้างอิง (Inferential statistics) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ สถิติที่ใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-square Test) และค่าแกมมา (Gamma)

โดยเหตุผลในการเลือกสถิติประเภท Chi-square และ Gamma ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามสมมติฐานข้อที่ 1-5 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1 ด้วยเหตุผลดังนี้คือ

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีระดับการวัดเป็น Nominal scale และ Ordinal Scale จึงเหมาะสมที่จะใช้สถิติประเภท non-parametric ซึ่งมีลักษณะไม่จำกัดรูปแบบการกระจายของข้อมูล สามารถใช้ในการวิเคราะห์ได้อย่างกว้างขวาง และมีข้อดกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติน้อย

2. การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square technique) ใช้ได้กับข้อมูลทุกชนิดโดยเฉพาะกับข้อมูลที่มีระดับการวัดเป็น Ordinal และไคสแควร์ ยังเป็นระเบียบวิธีการทางสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระ (Test of independent) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Test of statistical of significance) ดังนั้นผู้ดำเนินการวิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีการทางสถิติประเภทไคสแควร์ เพื่อดูความเป็นอิสระของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐานของการศึกษาครั้งนี้สูตรทั่วไปของไคสแควร์

$$\text{Chi-square} = \frac{\sum(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ  $O$  = ค่าของข้อมูลที่รวบรวมได้จริง (observed value)

$E$  = ค่าของข้อมูลที่คาดหมายว่าจะเป็น (expected value)

$E = \frac{r \times c}{N}$     หมายความว่าคำนวณได้จากผลคูณของแต่ละ  $r$  ตามแถว row  
และแต่ละค่า  $c$  ตามสดมภ์ (column) หารด้วยจำนวนทั้งหมด

ในการแปลความหมายของค่าไคสแควร์ เพื่อทราบว่าผลต่างจะมีนัยสำคัญหรือไม่ ต้องอาศัยค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญต่าง ๆ และในการดูค่าจากตารางนั้นจะต้องหาค่าระดับของความเป็นอิสระ (degree of freedom) ด้วยโดยใช้สูตร

$$df = (r-1)(c-1)$$

ข้อกำหนดในการใช้ไคสแควร์เพื่อทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

1. จำนวนของประชากรหรือตัวอย่าง ในแต่ละเซลล์ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 และจำนวนของประชากรไม่น้อยกว่า 30
2. ค่าไคสแควร์จะไม่สามารถบอกทิศทางหรือระดับความสัมพันธ์ได้ การใช้ไคสแควร์ครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ = 0.05 หรือค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 เปอร์เซ็นต์
3. Gamma เป็นระเบียบวิธีการทางสถิติที่บอกให้ทราบถึงทิศทางและระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยสามารถใช้ได้กับตาราง  $R \times C$  ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทราบขนาดและทิศทาง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม จึงเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดเป็น Ordinal scale โดยใช้สูตรในการวิเคราะห์ดังนี้

$$\text{สูตร Gamma} = \frac{CP - IP}{CP + IP}$$

โดยได้กำหนดค่าของขนาดความสัมพันธ์ดังนี้

+ 0.70 หรือมากกว่า	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ	สูงมาก
+ 0.50 ถึง 0.69	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ	ค่อนข้างสูง
+ 0.30 ถึง 0.49	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ	ปานกลาง
+ 0.10 ถึง 0.29	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ	ค่อนข้างต่ำ
+ 0.01 ถึง 0.09	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ	ต่ำ
0.00	ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์	
- 0.01 ถึง - 0.09	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับ	ต่ำ
- 0.10 ถึง - 0.29	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับ	ค่อนข้างต่ำ
- 0.30 ถึง - 0.49	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับ	ปานกลาง
- 0.50 ถึง - 0.69	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับ	ค่อนข้างสูง
- 0.70 หรือมากกว่า	ถือว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับ	สูงมาก